

Súkromná základná škola

www.**BellAmos**.sk

Zápis prváčikov

Súkromná základná škola BellAmos otvára opäť brány svojho hradu pre nových školských hrdinov. Príd'te zapísať svojich malých rytierov a princezné do rozprávkového kráľovstva kráľa Abecedára. Zápis sa uskutoční 22. - 23. januára 2008 od 15,30 hod. do 18. 00 hod. v komnatách nášho hradu na Východnej 18 - druhý hradný pavilón. Teší sa na Vás kráľ Abecedár.

Kontakt: 043/422 16 05, 0907 10 10 23,
0910 783 715

Časopis Zvonček TABA 2007/2008 vydáva Tlačová Agentúra BellAmos pri Súkromnej základnej škole BellAmos v Martine 03601, Ulica východná 18, za pomoci žiakov a pedagógov školy. Kontakt: 0907/101023 alebo bellamos@mtweb.sk

Číslo 4/ročník 6

December 2007

Cena: 15 SK

Časopis žiakov SZŠ BellAmos vydáva Tlačová agentúra BellAmos TABA
Zvonček je dvojnásobným držiteľom ceny Jožka Fláka za jeho vysokú úroveň a
držiteľom ceny Syndikátu novinárov

OBSAH

Str. 1	Titulná strana
Str. 2	Pre začiatok
Str. 3	Hlavné správy
Str. 4	Janko Hraško naozaj zmizne
Str. 5 - 7	Zle je v rozprávkovom svete
Str. 8 - 9	Privítanie adventu
Str. 10 - 11	Mikuláš v BellAmose
Str. 12 - 13	Najčervenšia trieda BellAmos-u
Str. 14	Výlet do Planetária a mincovne
Str. 15	Zábava BellAmos
Str. 16	Školské stredisko
Str. 17	Čo pre nás znamenajú Vianoce?
Str. 18	Vianoce u Efraima Pančušiska
Str. 19	Vianoce u Malého princa
Str. 20 - 21	Kvartet šport
Str. 22	Strana pre rodičov
Str. 23	Reklama
Str. 24	Niečo na záver

Titulka

Najčervenšia trieda BellAmos-u. Trieda Malého princa spolu s pani učiteľkou triednou Majkou Mažáriovou a pani učiteľkou Helkou Ogurekovou a Mikulášom a čertom.

Kto mal a má narodeniny?

Branimír Kraker	5. S	03. 12. 1996
Adrián Cisárik	3. SA	08. 12. 1998
Adam Janák	9. S	09. 12. 1992
Lukáš Lencsés	3. S	13. 12. 1998
Peter Barborík	3. SA	17. 12. 1997
Tomáš Reviľák	3. SA	22. 12. 1998
Karin Sekanová	3. SA	23. 12. 1998
Lenka Lepotová	3. SA	23. 12. 1998

Kto mal a má meniny?

Lucia Špániková	2. SA	13. 12.
Lucia Valachová	4. S	13. 12.
Kornélia Hnilicová	9. S	17. 12.
Adam Bednár	4. S	24. 12.
Adam Figura	4. S	24. 12.
Adam Holečka	1. S	24. 12.
Adam Janák	9. S	24. 12.
Adam Pohánka	5. S	24. 12.
Eva Moricová	1. S	24. 12.

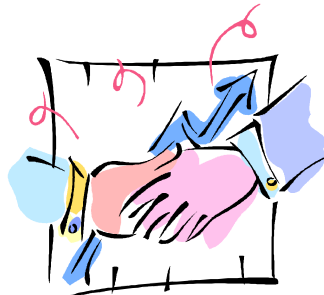
Blahoželáme učiteľom

Narodeniny mali

Alenka Šutiaková	14. 12.
Janko Baran	16. 12.

Meniny mali

Adam Zorkócy	24. 12.
--------------	---------

Každý z nás je v niečom najlepším...

Vážení rodičia,

hľadáte pre svoje dieťa školu, ktorá by naplnila Vaše predstavy?
Máte záujem o nadštandardné služby vo vzdelávaní v oblasti základného školstva?

Chcete, aby Vaše dieťa bolo kvalitne pripravené na prijímacie pohovory na stredné školy ?

Navštívte našu Súkromnú základnú školu BellAmos v Martine na Východnej ulici 18, B-pavilón a presvedčte sa na vlastné oči, že toto všetko tu nájdete.

P o n ú k a m e:

- možnosť **výberu** vzdelávacej cesty pre dieťa
- **individuálny prístup** učiteľa k žiakovi
- **rešpektovanie** individuálneho pracovného tempa žiakov
- **optimálne počty** žiakov v triedach /10 – 15/
- rozšírené vyučovanie **anglického jazyka** od 1.ročníka
- nepovinný predmet **jazyk nemecký** od 2.ročníka
- **počítačové učebne** s modernou technológiou /napr. interaktívna tabuľa eBeam/
- predmet **Práca s počítačom** od 1.ročníka pre všetkých žiakov školy
- integrácia **informačno-komunikačných technológií** do vyučovacieho procesu
- **netradičné prostredie** v triedach
- integrácia **zrakovo postihnutých detí**, detí s vývojovou dysfáziou reči a poruchami učenia
- spolupráca so **školským psychológom a špeciálnymi pedagógmi**,
- štúdium zahraničných študentov
- využívanie prvkov **ITV, projektové vyučovanie**, vyučovanie **v blokoch**
- **vysoká úspešnosť pri prijímacích pohovoroch** na stredné školy, 8-ročné a 6-ročné gymnáziá
- **vysokokvalifikovaný** tím pedagógov
- vlastné muzikály, nahrávanie vlastných CD v nahrávacom štúdiu, **práca** s hudobnými, športovými a výtvarnými **talentami**
- **slovné hodnotenie žiakov** na I. a II. stupni, elektronická žiacka knižka
- vlastná **tlačová agentúra** školy, vydávanie **mesačníka Zvonček**, ktorý získal na Štúrovom pere za rok 2003 Cenu slovenského syndikátu novinárov
- **celodenná starostlivosť** v Školskom stredisku záujmovej činnosti pre všetkých žiakov školy
- bohaté **mimoškolské aktivity** /aj počas víkendov a prázdnin/ - cyklistika, turistika, plávanie, korčuľovanie, futbal, basketbal, stolný tenis, lyžovanie, snowboard, letná a zimná škola v prírode, netradičné športy, drevodielná, pohybová výchova...
- **po dohode možnosť osobnej návštevy.**

Kontakt: 043/42 21 605, 0907 10 10 23, 0910 783 715

*„Už sa blížia Vianoce, ten čas rýchlo letí.
Na stromčeku sviečky svietia, šťastím žiaria deti.
Starý rok už odchádza a nový ide za ním,
nech vám len radosť prináša,
to je našim prianím.“*

*Kolektív BellAmosu vám praje šťastné a veselé vianočné sviatky
plné pokoja, lásky a oddychu. Nech ste stále obklopení láskou
všetkých svojich blízkych a priateľov!*

*Veríme, že i v novom roku budete verní BellAmosu. V mene
všetkých zamestnancov BellAmosu vám ďakujeme za prejavenu
dôveru.*

PF 2008!

🔔 Spoločne sme privítali v BellAmose adventné obdobie. Viac na str. 8 – 9

🔔 Zavítal k nám z ďalekých krajín i Mikuláš so svojim sprievodom. Mali sme super mikulášsku diskotéku. Viac o tejto akcii sa dočítate na str. 10 – 11

🔔 Tento školský rok sme vyhlásili i súťaž o najčervenšiu triedu v BellAmose, červenou sa to v tento deň priam hmýrilo. Nakoniec vyhrala trieda Malého princa. Čítajte na str. 12 -13

🔔 Deti z 1. stupňa sa zúčastnili na exkurzii v Planetáriu v Žiari nad Hronom i v mincovni v Kremnici. Viac na str. 14

🔔 Spoločne sme sa pripravovali na vianočné trhy. Vyrábali sme rôzne výrobky. V januárovom čísle Zvončeka sa o týchto trhoch dočítate viac.

🔔 V každej triede to voňalo Vianocami... v triede 3. S a 3. SA si deti vlastnoručne vyrábali i mikulášske papuče, ktoré boli naozaj krásne.

🔔 Pán učiteľ Janko sa zúčastnil s členmi Kvartet športu na chate Javorinka. Reportáž z tejto akcie vám prináša Dominik Farbák na s. 20 – 21

🔔 Pani učiteľka Janka Muchová vyhrala krásne 1. miesto na výtvarnej súťaži so žiakmi: Evkou Moricovou z 1. S triedy a s Erikom Zacharom z 3. SA triedy. Srdečne gratulujeme!

🔔 Práce na telocvični stále pokračujú.

🔔 pani učiteľka Lenka Valocká ďakuje pani Bažlekovej za spoločenské hry Staviteľ, pani Blizniakovej za Labyrint a pani Pacerovej za papier na kreslenie.

🔔 A takto sa naši redaktori potili pri výrobe vianočného čísla Zvončeka.

Práve bola jar. Lúky a úbočia strání hýrili kvetmi storakých farieb. Už dávno sa vrátili sťahovaví vtáci z ďalekého juhu. Horské potôčky zurčali svoje najveselšie piesne. V údoliach rozvoniavali čerešňové kvety. Domčeky sa utápali v ich ružovej farbe. Leto sa blížilo dlhými krokmi. Rok služby Janka Hraška u majstra vševeda sa skončil. Hraško potom zložil aj skúšky s takým vynikajúcim úspechom ako pred časom v škole. Teraz sa stal vševedom aj on. A Janko Hraško, malý človečik, stal sa takým slávnym, že v kútiku srdca žiarlil na neho aj belovlasý majster vševed. Predstavte si, deti, že mestskí páni, ktorí ho skúšali, tak rozhodli, že v divadelnej sále usporiadajú veľkú slávnosť a tam odovzdajú Jankovi Hraškovi výučný list. Slávnosť sa chystala na nedeľu. Otec i mať Janka Hraška celú sobotu chystali sa natešeni, že v nedeľu všetci traja pôjdu do mesta.

Ale na druhý deň ráno stalo sa, čo sa stať nemalo. i tak neuhádnete, čo sa stalo, nuž vám to poviem: pokazil sa vlak, čo mal zaviezť Janka Hraška s otcom i s materou do mesta. Ale nie tam sa pokazil, kde mali naň nastúpiť. Veď keby sa bol pokazil tam, Janko Hraško, slávny majster vševed, bol by ho opravil raz-dva. No vlak sa pokazil kdesi ďaleko uprostred cesty ešte prv, ako by bol prijachal k Jankovi Hraškovi. Nuž ako ísť teraz do mesta?

„Pešo ani do večera tam neprídeme“, povedala smutne Jankova mať. „Nuž čo robiť, ostaneme doma...“, doložil otec. „Ej, nuž robte, ako chcete, mamka moja“, povedal na to Janko, „ale ja veru nie! Ja musím ísť do mesta, aj keby hromy bili.“ „Ale, ale, milý synček“, krútil hlavou otec Janka Hraška, „čo by si ty len nechcel? Ako sa tam chceš dostať?“

„Hneď uvidíte!“, odpovedal Janko Hraško a už aj sa začal škriabať na mohutný orech. Na orechu hniezdil strakatý d'ateľ. Janko, ako s každým zvieraťom a vtákom v celom chotári, bol s ním v dobrom priateľstve.

„Priateľ, d'ateľ“, povedal mu Janko, „pokazil sa vlak, či by si ma neodniesol do mesta?“

„Veľmi rád, milý Janko, veď aj tak sa doma iba nudím“, odpovedal d'ateľ, „lebo tu na okolí na všetkých suchých stromoch už som vychytil červíkov. Len si mi sadni na chrbát, a už aj poletíme! Zbohom, otecko, zbohom, mamička!“, zvolal Janko s vrcholca stromu. „Večer sa vrátim aj s výučným listom!“ Otec a mať sa ani nestihli poobzerať, a Janko Hraško už letel do mesta. Ale veru, všetko sa ináč stalo, ako si Janko predstavoval. V náhlosti ani on, ani d'ateľ nezbadal husté čierne mračná, čo sa kúdoľili nad mestom. Boli to mračná, čo veštili divú búrku! Hoci sa d'ateľ náhlil, búrke neunikli. Keď uzreli vežu mesta, búrka ich práve dostihla. Temno mrmlal víchor a žiara bleskov oslepovala. Hrmavica sa desivo ozývala zo všetkých strán. D'ateľ sa pokúšal vyletieť vyššie, nižšie sa spustiť, napravo vyhnúť, naľavo odbočiť. Ale zo všetkých strán ich objímali husté mraky. Nevideli už celkom nič. Taká hustá, hrubá a šedivá hmla ich obkolesila, akú človek tamdolu nikdy nevidí. A okolo nich vpravo - vľavo rodili sa hnevľivé hromy. Odrazu sa hrozne zablysko a ukrutne zahrnelo. A tu vám Janko Hraško odrazu zbadal, že už veru nesedí na chrbte priateľa d'atla. Chudák d'ateľ, ktovie, kam sa podel... A Janka Hraška vám nesú – unášajú čierne mračná do tajomného a ďalekého neznáma! Tam v meste darmo čakali na slávneho Janka Hraška. Neprišiel!

Keď sme prišli na Javorinku, videli sme troch ľudí a psa. Asi po 20 minútach tam prišlo dosť veľa ľudí. Nakoniec sme zistili, že nás tam bolo asi 20. Ľudia tam boli zlatí a hneď sme sa skamarátili. Pán učiteľ Janko si tam hneď začal s nimi tykať a s Katkou sme si potykali aj my. Keď sme išli spať, boli sme traja na jednej posteli – ja, Adam Bednár a Martin Lepot.

Adam bol medzi nami a keď bol ku mne otočený chrbtom a robil zle Martinovi Lepotovi, dal som mu buchnáť do chrbta. A potom to bolo naopak. Katka nás tam veľmi štekľila a my sme jej tiež robili zle.

Poobede sme si stavali vojenské cestičky – zákopy v 1, 5 metrovom snehu. Veľmi sme sa nasmiali a zažili pri tom kopec srandy. Večer sme sa uložili spať a mali sme pred sebou posledný deň nášho pobytu. Na ďalší deň sme sa s našimi novými kamarátmi rozlúčili a išli sme domov. Cesta domov bola dlhá, ale tiež celkom zábavná. Na tento pobyt dlho nezabudnem, lebo bol naozaj super. A ešte k tomu sme zažili aj prekvapenie v podobe veľa milých ľudí, a to sa často v horách kam chodievame s pánom učiteľkom Jankom Baranom nestáva. Už sa teším na ďalšiu pobytovú turistiku. Pobyt na Javorinke bol perfektný.

Dominik Farbák, 6. S

Pobyt na Javorinke

Keď sme prišli na chatu pod Bakom, najprv sme rozkúrili a potom sme sa vybalili. Ešte predtým som sa bol však ja a Martin zoznámiť s prírodou. ☺ Začali sme sa kadečím napchávať a potom nám bolo zle. Adamov Bednárov ocino vonku v ohnisku zatiaľ rozkúril. Keď bola už tma, išli sme na nočnú prechádzku ku jednej malej bunke, blízko soliska.

Bola riadna tma, mesiac krásne svietil, tak sme videli stádo jeleňov, bolo ich tam asi 6 – 8. Adam Bednár bol však strašne hlučný a kričal, tak jelene vyplašil. Ale najlepšie, čo sme videli, boli „lesy smrti“. Hovorí sa o nich, že v noci, keď tam niekto pôjde, nie je isté, či sa vráti späť. Adam Bednár plakal a strašne sa bál. Stačilo urobiť len „bu“ a už sa zľakol a spadol. Najlepšie bolo, keď spadol do bahna. Na ďalší deň sme skoro ráno išli na Javorinku. Ku vodopádu to bolo asi 50 minút. Už keď sme boli za potokom, šlo sa hore kopcom a asi 500 metrov cesty bol sneh hlboký asi 50 – 60 cm.

Oblaky leteli opreteký s vetrom. Janko, keď zbadal, že voľky-nevoľky musí letieť s nimi, sadol si na kraj šedivého mračna, hompáľal nohami a pozoroval, ako pod ním utekajú vrchy, doliny, nížiny, mestá, dediny, rieky, krajiny a moria. Krásny bol výhľad z tej výšavy, ale pomaly sa Jankovi jednako len zunoval. Na tom si lámal hlavu, dokedy môže trvať táto podivná cesta a ako sa skončí? Zatiaľ sa neskončila, iba prišla noc, a Janko Hraško letel ďalej. Tak prešiel aj nasledujúci deň. Janko teraz už bol hrozne lačný a premýšľal, či by nemohol zoskočiť. Ale na to sa neodvážil, lebo toho dňa oblaky leteli privysoko. Večer usínal na mäkkej poduške obláčkov s nádejou, že do rána sa oblaky predsa len spustia nižšie a potom... Ráno však videl, že oblakový vlak stojí! Zvedavý vyskočil na nohy, aby sa poobzeral, čo sa stalo. Prebehol cez tri hrboľaté chmáry a prišiel k neobyčajnému, zasneženému končiaru. Na ten teda narazili oblaky! To ich zastavilo! Janko Hraško nerozmýšľal veľa, dal zbohom oblakom, zvrtol sa, prestúpil na skalu a pohl sa dolu úbočím. Hodnú chvíľu videl len ľad a sneh. Ale po čase sa dostal aj do teplejších krajov, kde už rástli aj stromy. Ale to vám boli čudné stromy! Pokrývali ich strieborné listy a z halúzok viseli zlaté jabĺčka, hrušky, čerešne, broskyne a iné neznáme plody. Janko odtrhol jednu čerešňu, zahryzol do nej, ale potom ju odhodil namrzený: „Hlúpy je to tu svet!“, vravel nahnevane. „Zlaté ovocie sa rodí na stromoch... Dobré, že som si na nej zuby nevylámal... Úbohí ľudia: nemajú tu ešte ani len poriadny ovocný strom...“ Obzeral sa napravo-naľavo, či neuvidí niekoho, kto by mu ukázal, kde sa tu možno naraňajkovať. Ale nebolo tu nijakého znaku po ľuďoch, ani po vtáčkoch. Janko Hraško vyliezol na vyčnievajúcu skalu a dal sa kričať, ako len z malého hrdla vládal: „Haló! Haló! Kde je tu nejaký hostinec?“ Tu odrazu v blízkom kríčku čosi zašuchotalo a potom vystúpila z neho smutná plavovlasá víla. Podbehla k Jankovi a nastrošená ho potiahla za rukáv kožuška: „Čo kričíš, ty nešťastné stvorenie? Počujú nás a nájdu! Kto?“, spýtal sa udivený Janko. „Nuž zlomocníci!“, odpovedala víla. Potom sa opýtala prekvapená: „Ty to nevieš? Ako je to možné? Nuž či ty nie si z rozprávkového sveta?“ „Nie veru!“, potriasol Janko hlavou. „Ja som zo Slovenska, z Československej republiky! Janko Hraško je moje meno. A teba akože volajú, dievčatko? „Ja som víla kvetov...“ „Hm, to je pekné zamestnanie... Nuž naozaj toto by bol ten správny rozprávkový svet? No, tak sa teda po tejto krajine dôkladne poobzerám, keď som sa dostal až sem! Ale teraz mi povedz rýchlo, milá víla kvetov, kde je zámok na stračeň nôžke, v ktorom býva rozprávkový kráľ, lebo by som súrne chcel požiadať Jeho Veličenstvo o dobré raňajky. „Jaj, Janko Hraško“, vzdychla si smutne víla kvetov, „v rozprávkovom svete nie je už teraz život taký, ako ho opisujú v rozprávkach... Nekrúti sa už zámok na stračeň nôžke, niet rozprávkového kráľa... Nieto tu radosti, smiechu, piesní.. náš život sa zmenil v strach, žiaľ a slzy... „Nuž, a čo sa tu stalo?“, spýtal sa Janka Hraško zarazený. „Umrrel starý rozprávkový kráľ“, odpovedala víla kvetov. „Na jeho trón nastúpil rozprávkový kráľovič, ale bol ešte veľmi mladý, nevedel múdro vládnuť. Lebo, viete, Janko Hraško, v rozprávkovom svete je veľmi ťažko byť kráľom. Veď si čítal v rozprávkach, koľko zlých duchov, zlomocníkov, je v rozprávkovom svete... A to bola naša skaza! Proti mladému kráľovi rozprávkového sveta vzbúrili sa sedemhlavý drak, zlý čarodejník, obor-ľudožrút, ježibaba, strigy a ostatní zlomocníci. I vtrhli do hlavného mesta, zastavili zámok, čo

sa krútil na stračeť nôžke, uniesli rozprávkového kráľa, jeho dobrých prívržencov uvrhli do žalára, a my sa odvtedy skrývame, aby nás nenašli... Jaj, Janko Hraško, nechod ty do hlavného mesta, lebo budeš synom smrti! Ak ti je život milý, pod k nám, do našej skrýše, do skalnej jaskyne... Janko Hraško sa zamyslel nad touto smutnou správou a potom sa opýtal: „A máte aspoň niečo pod zuby v tej vašej jaskyni? Nájde sa ešte niečo... No, teda sa ponáhľajme! Víla kvetov ho viedla hodný kúsok po krivolakých, skrytých chodníčkoch. Napokon prišli k otvoru vlhkej, tmavej jaskyne medzi skalami v divej húšťave. Teraz viedla cesta tmavou, chladnou podzemnou chodbou, v ktorej sa len kde-tu zablysla svätojánska muška. „Kto to?“, ozval sa zrazu z hustej tmy akýsi hlas a namieril na nich bledé svetlo vreckovej lampy zo svätojánskej mušky. „Ja som to, víla kvetov...“, odpovedala víla. „Priviedla som hosťa!“ „Ušiel zo zajatia zlomocníkov? Nie! Prišiel Janko Hraško zo Slovenska!“ „Zo Slovenska?“, spýtal sa strážca jaskyne. „Tak je všetko v poriadku! Môžete ísť ďalej.“

Ešte tri razy ich zastavili stráže, potom ich vpustili do priestrannej jaskyne. Z povaly visel luster, vykladaný miliónom svätojánskych mušiek, ale veru svietil akosi biedne. V mihotavom svetle uvidel Janko Hraško obraz, nad ktorým sa jeho dobré ľudské srdce zovrelo žiaľom. V jednom kúte triasla sa zimou Snehulienka a Popoluška! Boli bledé, otrhané a v objatí sa zohrievali vlastnými telami. Tam ďalej smutný dedo Mikuláš s prázdnu kapsou utešoval fňukajúcu Šípkovú Ruženku, Janka a Aničku, Červenú Čiapočku a jej chorú starú mať. Kocúr Miško, vychudnutý, rozžialený, mraučal na vrchu starej skrine. Morská panna, nemocná, vo vysokej horúčke, ležala na starom diváne a žalostne vzdychala: „Nemôžem už žiť na suchu... Pustíte ma domov, do Suchého mora... Zahyniem tu!“ „Chúďa, blúzni!, zašepkal Jankovi Hraškovi trpaslík s dlhou bradou. „Nemôže ísť nazad do Suchého mora, lebo aj tam vládnu zlomocníci...“ Uprostred jaskyne, na nízkom skalnom kresle, sedelo smutné, ošklivé húsatko. Víla kvetov predviedla pred neho Janka Hraška a hlboko sa pred ním poklonila. „Vaša Jasnosť! Prišiel cudzinec!“, povedala víla. Trpaslík s dlhou bradou pošepol Jankovi: „To je brat rozprávkového kráľa, ktorého zlomocníci uväznili. Jemu sa podarilo ujsť zo zámku na stračeť nôžke, ale keď ho zlý čarodejník zazrel utekať, rýchlo obrátil svoj čarodejný prsteň a zareval za ním kliatbu: „Premeň sa na hus, utečenec zo zámku na stračeť nôžke!“ A kliatba sa na úbohom princovi splnila...“

„Gá, gá!“, vzdychol si princ. „Hanbíme sa za svoju biedu, milý cudzinec. Naše pohostenie bude veľmi chudobné, lebo zlomocníci nám ukradli aj „stolček, prestri sa“... Nemáme už inšie, len suchý chlieb...“

„Chudoba cti netratí, Vaša Jasnosť!“, odpovedal Janko Hraško a dal sa s chuťou do suchej kôrky, ktorú priniesla medzi rečou princezná-husárka. Taký vám bol Janko Hraško hladný, že zjedol, či u ž veríte, či nie, na jedno posedenie väčšie kusisko chleba ako zrnko pšenice. „Pripravila by som ti aj praženicu z mravčieho vajčička“, vravela princezná-husiarka, „ale nemáme ocieľku, ani kremeň a práchno, nuž nemôžeme zakresať a rozložiť ohňa...“

„No, tomu môžeme naozaj ľahko dopomôcť!“, povedal Janko Hraško, siahol do vrecka a vybral svoj drobulinký zapaľovač. „Kde je ohnisko?“ Tam mu ho ukázali

Keď som sa dozvedela, že ideme robiť svietniky, potešila som sa. Mamina s ockom mi zohnali sviečku, zlatý kvet, tri oriešky a iné pekné ozdoby. Aby to bolo vianočné, všetko bolo zlaté. Na druhý deň sme išli s ockom na čečinu. Na hodine sa mi pracovalo výborne a svietnik sa mi podaril.

Saška Špiriaková, 4. S

Pani učiteľka nám v piatok oznámila, že v pondelok budeme na výtvarnej robiť svietniky. Veľmi som sa potešil. Hneď v sobotu som si doniesol z hory haluz čečiny. Potom mi mamička išla do obchodu kúpiť misku a sviečku. Keď videli rodičia môj svietnik, veľmi sa potešili, lebo sa mi vydaril.

Adamko Bednár, 4. S

Práca sa mi veľmi páčila. Najťažšie bolo strihať vetvičky, lebo ihličie pichalo. Keď už boli svietniky dokončené, vyzerali ako od nejakého kvetinára a aranžéra. Prvú adventnú sviečku sme si v škole neskôr zapálili a ona vydržala horieť až dve hodiny.

Kristínka Jurčíková, 4. S

Pracovalo sa mi veľmi dobre, zdalo sa mi, že pracujem 5 minút a to už ubehla celá hodina. Ale oplatilo sa to. Svietniky boli krásne a pani učiteľka nás za ne vychválila.

Nelka Sušienková, 4. S

Táto práca ma veľmi potešila, hlavne, keď som ju robila s niekým, kto je úplne super – s Luckou Valachovou. Za túto prácu vďačím hlavne jej. Venovali sme tento svietnik mojej tete. Bol to super deň môjho života. Vďačím zaň aj pani učiteľke Majke.

Laura Kuntošová, 4. S

Keďže sme prišli v nedeľu od babky, mal som čo robiť, aby som sa naučil a ešte aj prichystal na výtvarnú výchovu. Čečinu som síce nemal, ale moja dobrá spolužiačka mi ju požičala. Doma ma vychválili, že je svietnik krásny a že som veľmi zručný.

Borko Kráľ, 4. S

Bolo to pekné robiť vence. A hlavne preto, že som môj veniec robila s Laurou, lebo som si zabudla priniesť veci. Laura si priniesla moc hrubú sviečku a tak nám väčšinu času zabralo to, že sme ju drôtmí pripevňovali medzi čečinu do hmoty. Bola to veľmi zábavná hodina a veľmi sa teším, keď takéto venčeky budeme robiť opäť.

Lucka Valachová, 4. S

VIANOCE sú keď:

je december

rozkrojíme jablko

zvoní zvonček

sme s rodinou

máme kapra je šalát

je všade bielo

dávame peniaze

je láska

oblátky a med

máme pstruha

Štedrý deň

stromček

hádzeme orechy do kúta

sú darčeky

tradícia

ideme do kostola

je kapustnica

je sviečka

cítíme lásku

A anjel, advent Adam

B Betlehem, Biblia, baran

C cesnak, cencúľ, cukor

Č čert, čečina, čokoláda

D december, darček, dobro

Ď ďakujem

E Eva

F figy

G gule, gitara

H hudba, história, hurá, huba

I ihličie, imelo, iskra

J Ježiško, Jozef, jarabina, jablko

K kapor, kapusta, kapustnica,

kométa, koliba, kino, kľud, kráľ

L láska, ligotanie

M milosť, med, morka, Mikuláš,

Mária, modlitba, makové rožky

N nežnosť, noc, narodenie,

narodeniny

O oblátky, ozdoby, orech, ovca, oddych, ozdoby

P prosby, perník, pastieri, pstruh, pizza, prázdniny, prekvapenie

R ryba, radosť, rodina, ruža

S stromček, svetielko, sneh, snehuliak, sviatky, salónky

Š šušťanie, šťastie, štedrý večer, šalát, šíšky

T Tichá noc, tajomstvo, túžba

U úspech, úsmev, upratovanie

V Vianoce, veniec, vďaka, víkend, vianočný večer

Z zima, zvonenie, zvonček, zlato, zdravie

Ž žiarovky, želanie, žiara

v kúte. Janko Hraško sa pobral k nemu. „Zdvihni ma!“ Rozkázal Peciválovi, čo sa vyvaľoval pred ohniskom a od zimy len tak drkotal zubami. Pecivál ochotne zdvihol Janka Hraška. Drobulinký zapaľovač šťukol a v tej chvíli vzbĺkol na ohnisku plamienok. Uzimení vyhnanci rozprávkovej krajiny prestali plakať, jasali a výskali a rozbehli sa k ohnisku: „Už nezmrzeme! Máme oheň! Neumrieme hladom! Máme oheň... Nech žije Janko Hraško, náš malý záchranca!

„Gá-gá!“, zamiešal sa do kriku ustarostený princ, premenený na mrzké húsa. „Cudzinec, ty si čarodejník... A ja sa obávam o svoj národ pred čarodejníkmi... Gá.gág.. gá-gág... Načo sme ťa prijali medzi seba?“

Zachmúrila sa tvár Janka Hraška na tieto slová. Potom sa uklonil pred kráľovičom a sebavedome povedal: „Vaša Jasnosť! Nie som čarodejník. Som len malý vševed z Turca... zo Slovenska. Nech sa Vaša Jasnosť neobáva o životy rozprávkových bytostí... Nechcem nikomu uškodiť, ale naopak, keď som sa sem už dostal, chcem pomôcť rozprávkovej krajine a jej obyvateľom v ich veľkom nešťastí...

„Gág-gág...“, vzdychol si kráľovič, premenený na mrzké húsa. „Rozprávkovej krajine už nik nepomôže!“ Rozprávková krajina je navždy stratená... Ale ak naozaj nie si jeden zo zlomocníkov, milý cudzinec, nuž ostaň tu s nami, nešťastnými vyhnancami... Medzitým oheň blkotal stále väčším a väčším plameňom a sychravý chlad v jaskyni menil sa na vlahné teplo. Snehulienka, Popoluška, Šípková Ruženka a Červená Čiapočka dali hlavy dohromady a zrazu bez slova sa vytrhli z jaskyne. Po chvíli sa vrátili s naplnenými košmi a na obed uvarili takú chutnú hubovú polievku, že si po nej oblizoval všetkých desať prstov aj cínový vojačík.

Milé deti, v januárovom Zvončeku si budete môcť prečítať rozprávku o tom, ako Janko Hraško premôže obra – Pudožrúta.

„Zažnime svietielko lásky v každom z nás...“

*Zima okolo, teplo v nás,
touto mašličkou
otvárame vianočný čas...*

Týmito slovami vítali všetkých žiakov a učiteľov školy dievčatá 4. ročníka v prvý adventný pondelok. Každému priplli na oblečenie zlatú stužku a zaželali pekný deň. V škole vládla sviatočná nálada - svietilkoval vianočný stromček, zneli vianočné koledy. Po prvej vyučovacej hodine čakalo na všetkých žiakov prvého stupňa milé prekvapenie. Uprostred chodby na stolčeku adventný veniec so štyrmi sviečkami a okolo neho obrovská fialovo-ružová špirála. Hlavné organizátorky dňa pani učiteľky Renátka Špiriaková a Zuzka Kováčová privítali všetkých týmto slovami: „Určite ste si všimli, že všade okolo nás sa pomaličky vkráda najkrajšie obdobie v roku. Svietilkami sa rozžiarili nákupné centrá, ulice, ozývajú sa koledy, vonia ihličie, med a medovníky a určite aj u každého z vás doma už cítiteľ predvianočný čas. Tento čas má svoje pomenovanie. Áno, je to adventné obdobie.“

Z histórie adventu

Ľudia ho oslavujú už od 7.storočia. Začína sa 4 nedele pred Štedrým dňom a práve na Štedrý deň končí. Slovičko advent v preklade znamená príchod – symbolizuje zrodenie Ježiška. Každá nedeľa v období adventu má svoj špecifický význam. **Prvá** nabáda ľudí k starostlivosti, **druhá** je v znamení zamyslenia a skromnosti, **tretia** sa nesie v znamení radosti. Pre advent je typická fialová farba a práve v tretiu nedeľu ju nahrádza veselšia ružová. **Štvrtá** adventná nedeľa je spätá s narodením Ježiška. V Štedrý deň napoludnie sa začínajú Vianoce. Symbolom adventu je **adventný veniec**. Najviac rozšírený je v Amerike, kde si ním ľudia ozdobujú dvere domov, ale čoraz častejšie ho možno vidieť aj u nás na Slovensku. Prvá zmienka o adventnom venci siaha do 19. storočia, presnejšie do roku 1838, kde v Hamburgu teológ Johann Wichern zavesil veniec na dvere sirotinca. Pod vencom bola pokladnička na milodary pre opustené deti. Wichern pripevnil každý deň na veniec jednu sviečku. Dnes sa na adventnom venci používajú len 4 sviečky, ktoré symbolizujú práve 4 adventné nedele.

Ja vnímam Vianoce celkom dobre. Mám radosť, že budem s celou rodinou. Prajem všetkým deťom, aby dostali všetko, čo chcú a aby aj trochu snežilo, lebo bez toho nie sú Vianoce. Ja si myslím, že Vianoce nie sú len o darčekom, ale o pocitoch byť s celou mojou rodinou.

Kika Krupcová, 5. S

Pre mňa znamenajú Vianoce, že celá rodina sa stretne pokope. Vianoce sú najkrajšie sviatky z celého roka. Oslavuje sa narodenie Ježiša.

Denis Liner, 3. S

Pre mňa znamenajú Vianoce to, že sa stretne moja celá rodina pohromade, aj so psom a zvieratami. Máme ísť do izby po večery a rozmýšľať, čo by sme chceli pod stromček. Nakoniec nás zavolajú a povedia, že prišiel Ježiško. Tieto Vianoce som pochopila, že Vianoce nie sú len o rozdávaní darčekom, ale aj o tom, že všetci sa stretnú pohromade a sú šťastní. Preto som písala ja list do Ameriky mojej rodine, aj som pomáhala svojej sestre napísať list priateľke do Nemecka a Česka.

Nelka Sušienková, 4. S

Ja som rada, že na svete sú Vianoce, lebo keby neboli Vianoce, tak by som nebola rada.

Ninka Rantová, 2. S

Pre mňa znamenajú Vianoce veľký sviatok. A keby neboli Vianoce, tak by som nebola rada.

Lucka Špániková, 2. SA

Vianoce pre mňa znamenajú oddych, prekvapenie, čo dostanem. A že sme s celou rodinou.

Vivo Chladnůch, 3. S

Vianoce sú, keď sneží, keď máme stromček a keď príde Mikuláš a darčekom. Veľmi sa na ne teším.

Evička Moricová, 1. S

Na vianočný deň máme stromček a darčekom. Na Vianoce sa veľmi teším.

Emmka Krištofíková, 1. S

Pre mňa znamenajú Vianoce darčekom a prázdniny.

Kubko Rusnák, 5. S

Vianoce? Nie je škola a je sneh.

Martin Malčák, 5. S

Pre mňa Vianoce znamenajú darčekom, spoločnú večeru a to, že budem s rodinou.

Michal Rapšík, 5. S

Vianoce? Veľa šťastia, lásky a ľudových zvykov.

Jakub Fedák, 5. S

Vianoce pre mňa znamenajú pohodu, kľud a dobré jedlo. Vianoce sú sviatkom narodenia Ježiška Krista. Na Vianoce sa v niektorých dedinách ešte stále zachovávajú zvyky a povery, ktoré si väčšinou veriaci ľudia plnili. Vianoce sú sviatky šťastia, pokoja, bez Vianoc by svet veľmi zle obstál.

Robko Kováč, 5. S

Vianoce sú pre mňa vtedy, keď môžem byť s celou rodinou.

Kristínka Krupcová, 5. S

Vianoce sú pre mňa vtedy, keď sú darčekom, prázdniny, pohoda, dobré jedlo, sneh a spoločná večera.

Karin Hrnčiarová, 5. S

Vianoce pre mňa znamenajú príjemnú atmosféru v kruhu rodiny, prázdniny. Na Vianoce znova uvidím môjho hafinka, milé darčekom, príjemné prostredie a všetci budeme mať dobrú náladu.

Zuzka Koniarová, 5. S

Na Vianoce je u nás veselosť, radosť, vianočné rozprávky, pohoda a kľud.

Kristínka Michalíková, 5. S

Vianoce vo mne evokujú darčekom a dobré jedlo.

Adamko Pohánka, 5. S

Vianoce sú pre mňa sviatky pokoja, obdarovávania, oddychu a všade cítiť vôňu pečiva.

Tradičiou našej školy sa stali vianočné trhy. Zapojili sa všetky deti, aj tie najmenšie. Naši prváčikovia vyrábali, pracovali, tvorili s veľkou chuťou. Vyrobili veľa pekných vianočných darčiekov, snehuliakov, zvončekov, svietnikov, zasnežené šušky, pozdravy a iné. A či sa tešia na trhy? Áno. Ale Vianoce sú najkrajšie.

p. učiteľka Alenka Šutiaková

A ako sa pripravovali druháci na vianočné trhy?

Príprava bola dlhá, všetci sa na ňu tešili, aj ja. Ja som sa tešila z práce, ktorú som robila. Ja – Veronika sa tak teším, že mám pocit, že až odpadnem.

Veronika Vicenová, 2. SA

Pripravili sme si vystúpenie, bude fajn zábava. Budú aj trhy. Nacvičili sme si aj rôzne piesne a tančeky, ktoré sú veľmi zaujímavé.

Emka Schovancová, 2. S

Pripravovali sme sa na vianočné trhy. Na začiatku sme museli tancovať a spievať. Nakoniec sme aj spievali, tancovali, dupali. Bolo príjemne, keď sme počúvali hudbu.

Tomí Pacera, 2. S

Mne sa páčilo to, čo sme robili, lebo to, čo robila pani učiteľka, bolo veľmi pekné.

Ninka Rantová, 2. S

Bolo to ťažké, ale aj zábavné, lebo sme robili všeličo z papiera. Pripravovali sme si pesničky na trhy. Bola aj sranda, lebo sme zdobili stromček a ja to veľmi rada robím.

Sárka Kušnierová, 2. S

Bolo to ťažké, ale bola aj sranda, pretože rada zdobím stromček. Viete prečo to bolo ťažké? Lebo nemám trpezlivosť zdobiť stromček. Čakám vždy, kedy bude dozdobený celý. Ale keď som uvidela tú nádhernú žiaru, bola som šťastná.

Zuzka Horváthová, 2. S

Po týchto slovách pani učiteľky Renátka a Zuzka zapálili prvú adventnú sviečku na adventnom venci. Deti tichučko nastúpené okolo špirály tichučko prežívali túto slávnostnú chvíľku. Ich pozornosť bola obrátená na dobro, hlavne na uvedomenie si dobra v každom z nás.

Prečo práve špirála? Špirála súvisí s kolobehom života, je symbolom vzniku aj zániku, dynamického behu našej doby, ale je symbolom vzájomných súvislostí a poriadku. Tvar špirály umocňuje súdržnosť, cestu dovnútra. Každý z nás by mal hľadať vo svojom vnútri dobro a lásku. Práve svetielko, ktoré si budeme podávať nech toto dobro začne a rozžiari dušičky malých aj veľkých. Staňme sa k sebe milší, úctivejší a láskavejší.

Deti tichučko vchádzajú do špirály postupne od prváčikov až po štvrtákov, na konci každej triedy ide triedna pani učiteľka. Tichučko zastávajú v špirále a prvá pani učiteľka si odpaľuje od adventnej sviečky svoju sviečočku a podáva ju svojim žiakom. Svetielko dobra a lásky sa presúva z ruky do ruky cez všetkých žiakov.

V každom z nás sa v tej chvíli rozhorel plamienok lásky a dobra, ktorý sme si preniesli nielen do svojich tried, ale aj do srdiečok. Teraz už záleží len na nás, či jeho teplo a svetlo budeme vedieť ochrániť a rozdávať ďalej. Nech sa nám to podarí čo najlepšie.

pani učiteľka Zuzka Kováčová a Renátka Špiriaková

Aj do BellAmosu zavítal 6. decembra 2007 Mikuláš. A ako sa na poriadneho Mikuláša patrí, neprišiel sám. Sprevádzal ho super čertovsky dobrý čert. Niektoré deti mali z neho aj čertovsky dobrý strach. Prečo asi? ☺ Decká sa mohli po odchode Mikuláša zabaviť aj na diskotéke, ktorá sa konala v priestoroch BellAmosu.

Mikuláš bol zábavný, aj čert bol fajn. Škoda, že sme neboli najčervenšia trieda roka 2007.

Emka Schovancová, 2. S

Keď sme prišli z obedu, začali najprv tancovať dievčatá a potom chlapci. Niektorí chalani ani netancovali. Zato bolo super. Keď skončila diskotéka, bola nuda. Škoda.

Tomí Pacera, 2. S

Na našej škole sa veľa tancovalo počas Mikulášskej diskotéky. Ešte keď sme sa učili, tak niečo zahučalo. Bol o čert.

Mimi Mrníková, 2. S

Cez angličtinu k nám do triedy prišli dve dievčatá a rákali červené kusy oblečenia. Ja som mala 18 kusov. Veľmi nám pomohla aj pani učiteľka Helka, tá mala 22 kusov červeného oblečenia. Veľmi jej zato ďakujeme. Pomohla nám. Už sme prišli na chodbu a počúvali sme. Zrazu sme počuli, že na treťom mieste sa umiestnili 2. S, na druhom mieste 3. SA a už to prichádza. Ako prví sa umiestnili žiaci 4. S. Mali sme 165 kusov oblečenia. Keď sme prišli do triedy, tak sme si rozdelili bonboniéru, ktorú sme vyhrali. Pani učiteľka nám naliala aj detské šampanské, potom sme išli hľadať pani učiteľku Helku, ktorú sme tiež ponúkli. Našli sme ju v 5. S.

Nelka Sušienková, 4. S

Ja som bola rada, že k nám prišiel Mikuláš, ale mne sa nepáčilo, že prišiel s Mikulášom aj čert.

Ninka Rantová, 2. S

Keď prišiel Mikuláš s čertom, tak som sa smiala. Čert bol trapný, lebo ma hladkal. Bola zábava, keď prišiel k nám do triedy Mikuláš s čertom. A ja som chcela ísť s čertom do pekla a Janko ako malé bábätko sa bál pekla, že ho tam čert hodí do ohňa. Na prvouke sme robili snehuliakov a anjelov. A na snehuliakoch sme sa veľmi narobili.

Lucka Špániková, 2. SA

Bola súťaž o Najčervenšiu triedu. Keď som prišiel, tak každý mal na sebe červené oblečenie. Môj spolužiak Lukáš Lencécs mal až 26 červených vecí na sebe. My sme sa jediní neučili.

Vivo Chladnuch, 3. S

Sladká matematika

Tak najprv mená **ÚSPEŠNÝCH RIEŠITEĽOV:**

Martin Malčák 5.S

Ján Mikler 7.S

Michal Malčák 7.S

Jakub Stehlík 7.S

Srdečne im blahoželáme a držíme palce v ďalšom kole. Ešte je tu aj sladká odmena v sladkej matematike a tú vyhrávajú:

Martin Malčák 5.S a Jakub Stehlík 7.S

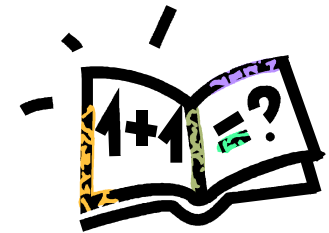

Správne výsledky z predchádzajúceho kola:

1. príklad: 138 guľí
2. príklad: 2,5 hodiny
3. príklad: 11 jahôd

A tu sú zadania ďalších príkladov:

- 1/ Mamička napiekla vianočné koláčiky. Polovica z nich bola maková, štvrtina orechová a 10 koláčikov bolo tvarohových. Koľko koláčikov mamička na Vianoce upiekla?
- 2/ Na vianočnom stole boli aj jabĺčka a hrušky. Peter zistil, že tri jablká vážia toľko ako jedno jablko a jedná hruška. Koľko hrušiek potreboval na vyváženie šiestich jabĺk.
- 3/ Janka zistila, že vianočná sviečka vyhorela za 8 minút. Za koľko sekúnd vyhorí desať súčasne zapálených takýchto sviečok.

BellAmos sudoku

Kto dnes už nevie lúštiť Sudoku? Cieľom je doplniť chýbajúce číslice od 1 do 9 podľa nasledujúcich pravidiel:

Na začiatku riešenia sú niektoré políčka vyplnené číslicami. Vyplnené číslice sú rozmiestnené tak, aby pre dané rozmiestnenie existovalo iba jediné riešenie.

1. Hrací plán sa skladá z 9x9 políčok rozdelených na 9 podoblastí s 3x3 políčkami.
2. V každej podoblasti sa každá číslica má vyskytnúť práve raz.
3. V každom stĺpci a v každom riadku sa má každá číslica vyskytnúť práve raz

		9	6	8	2		1	5
1		3						
8				1				9
						8	6	
5								3
	4	1						
7				3				4
2						5		6
2	3		5	4	8	7		

3			5		1	8	9	7
	4			7			6	
7					3			
9		7						
	7						8	
					9			4
			4					8
	8			2			1	
6	2	4	3		8			5

Najčerveníšia trieda BellAmos-u 12

Na Mikuláša sa tento rok konala i súťaž o najčerveníšiu triedu BellAmos-u. Do súťaže sa mohla zapojiť každá trieda, ktorá musela mať na sebe oblečené čo najviac kusov červeného oblečenia. A v BellAmose sme sa teda v tento deň všetci poriadne červenali. Ako sa tento deň páčil niektorým BellAmosákom sa môžete dočítať tu.

Najlepšie bolo v našej škole, že sme mali jednu súťaž každý rok. Súťaž sa volá: Najčerveníšia trieda. Moja spolužiačka Karin Hrnčiarová mala v ten deň na sebe asi 28 červených vecí – vyhrala 1. miesto v jednotlivcoch, ale ako celková trieda sme nevyhrali, lebo vyhrali štvrtáci. Aj predminulý rok vyhrali.

Kika Krupcová, 5. S

Cez angličtinu k nám do triedy prišli dve dievčatá a ráтали červené kusy oblečenia. Ja som mala 18 kusov. Veľmi nám pomohla aj pani učiteľka Helka, tá mala 22 kusov červeného oblečenia. Veľmi jej zato ďakujeme. Pomohla nám. Už sme prišli na chodbu a počúvali sme. Zrazu sme počuli, že na treťom mieste sa umiestnili 2. S, na druhom mieste 3. SA a už to prichádza. Ako prví sa umiestnili žiaci 4. S. Mali sme 165 kusov oblečenia. Keď sme prišli do triedy, tak sme si rozdelili bonboniéru, ktorú sme vyhrali. Pani učiteľka nám naliala aj detské šampanské, potom sme išli hľadať pani učiteľku Helku, ktorú sme tiež ponúkli. Našli sme ju v 5. S.

Nelka Sušienková, 4. S

13 Najčerveníšia trieda BellAmos-u

*Červená štatistika
alebo
Mikuláš v červenom v číslach*

Celkovo bolo oblečených 841 kusov červeného oblečenia!

PORADIE TRIED:

1. miesto: **4. S trieda** – 127 kusov červeného oblečenia
2. miesto: **1. S trieda** – 118 kusov červeného oblečenia
3. miesto: **3. SA trieda** – 102 kusov červeného oblečenia

PORADIE JEDNOTLIVCOV

1. miesto: **Karin HRNČIAROVÁ** – 28 kusov červeného oblečenia
2. miesto: **LUKÁŠ LENCSÉS** – 26 kusov oblečenia
3. miesto: **Rebeka POKRIEVKOVÁ** – 23 kusov červeného oblečenia

Správnosť výsledkov potvrdili notárky BellAmos-u: Saška Hakeľová a Katka Dodeková z 8. S triedy.

Ďakujeme všetkým organizátorom aj súťažiacim za skvelý červený deň.

Vítazi súťaže o Najčerveníšiu triedu: 4. S, 1. S, 3. SA trieda

Vítazi v kategórii jednotlivcov: Karin Hrnčiarová /1. miesto/, Lukáš Lensés /2. miesto/, Rebeka Pokrievková /3. miesto/